

«Τέκνα μου αγαπητά,

Μόλις εχθές γιορτάσαμε την γέννηση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, του αληθινού Θεού μας, του ενανθρωπήσαντος δι' ημάς τους ανθρώπους και την ημετέραν σωτηρίαν.

Και ιδού σήμερα, Κυριακή μετά τα Χριστούγεννα, που εφέτος συμπίπτει με την δεύτερη ημέρα από την μεγάλη αυτή δεσποτική εορτή, συναθροισθήκαμε για να τελέσουμε το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας και να κοινωνήσουμε τον τεχθέντα Βασιλέα.

Την επαύριον της γεννήσεως του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, τιμούμε αξιοχρέως την Παναγία μας, η οποία με την τέλεια αφοσίωσή Της και την εκούσια αυτοπαράδοσή Της στο θέλημα του Θεού, αξιώθηκε να γίνει η Θεοτόκος και η μητέρα του Θεού!

Και χαρακτηρίζεται από την Εκκλησία μας, θεοπνεύστως, δευτέρα Εύα! Ναί, νέα Εύα, η οποία, όμως, σε αντίθεση με την πρώτη, που εισήγαγε τον θάνατο, έφερε στον κόσμο την Ζωή! Αλήθεια, πόση ευγνωμοσύνη της οφείλουμε!

Και βέβαια η Παναγία μας, ως μητέρα, χαρίζει μίαν άλλης ποιότητας υπόληψη στην μητρότητα! Έργο ιερό και θαυμάσιο, αφού η μητέρα γίνεται μαζί με τον πατέρα συνδημιουργός του Θεού και γεννά εικόνες έμψυχες του ζώντος Θεού!

Αυτό το θεάρεστο λειτούργημα, ωστόσο, φαίνεται να μην εκτιμάται όσο του αξίζει στις ημέρες μας. Οι σύγχρονοι άνθρωποι, με διάφορες δικαιολογίες ή προφάσεις, αποφεύγουν συστηματικά και επίμονα τον συνδημιουργικό τους ρόλο και δεν θέλουν να φέρουν στον κόσμο παιδιά.

Κάποιοι άλλοι, μάλιστα, αυθαιρέτως και εγκληματικώς, επεμβαίνουν στα κυοφορούμενα και τα φονεύουν! Προφασίζονται ότι έχουν τάχα το δικαίωμα να κάνουν ο,τι θέλουν το σώμα τους η ότι αφού δεν έχει γεννηθεί ακόμη το έμβρυο δεν είναι άνθρωπος!

Όμως κακά είναι τα ψέμματα και πικρή η αλήθεια! Κανείς δεν επιτρέπεται να κάνει ο,τι θέλει τον εαυτό του και εδώ μάλιστα πρόκειται για ένα άλλο άνθρωπο, ο οποίος από την στιγμή της συλλήψεως και όχι της γεννήσεως, είναι άνθρωπος και μάλιστα παντελώς αθώος και ανυπεράσπιστος!

Και δεν είναι τυχαίο ότι η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας μας έχει σοφά επιλέξει, αυτή την μετά τα Χριστούγεννα Κυριακή, να υπενθυμίζει σε όλους μας το οφειλόμενο ενδιαφέρον για το αγέννητο και απροστάτευτο παιδί. Άλλωστε αυτές τις ημέρες τιμώνται και τα δεκατέσσερις χιλιάδες νήπια που κατέσφαξε ο αιμοσταγής Ηρώδης.

Δεν φοβίζουμε κανένα συνάνθρωπό μας, αλλά φοβερό είναι αυτό έγκλημα της εκτρώσεως, το οποίο προκαλεί την δικαία οργή του Θεού και γι' αυτό όσοι το τόλμησαν πρέπει ειλικρινά να μετανοήσουν, με την βεβαιότητα ότι ο Θεός θα τους συγχωρήσει. Οι άλλοι, όμως, προς Θεού, να μην προχωρήσουν σε

τέτοιες άδικες ενέργειες.

Ας σκεφθούμε ακόμη και την γυναίκα, η οποία, επειδή έχει προικισθεί από τον Θεό να δίνει ζωή και όχι να σκοτώνει, μετά από τέτοιες επεμβάσεις, υποφέρει ψυχοσωματικά και δεν μπορεί να ησυχάσει και να ηρεμήσει, καταδιωκομένη από τις τύψεις της συνειδήσεως και το βάρος της ενοχής.

Και είναι αλήθεια, πως δεν υπάρχει φοβερότερο μαρτύριο για τον άνθρωπο από αυτό της συνειδήσεως!

Οι Χριστιανοί, επίσης, έχουμε καθήκον να συμπαριστάμεθα ηθικά και υλικά σε όποια γυναίκα η άγαμο νεαρό κορίτσι πιέζεται από οποιαδήποτε αιτία για «να ρίξει» το παιδί, ώστε να μην προχωρήσει στο έγκλημα, για το οποίο θα κλαίει μετά σε όλη την ζωή.

Αγαπητά μου παιδιά,

Και στην πολιτισμένη εποχή μας, δυστυχώς, η αξία του ανθρώπου έχει καταβαραθρωθεί! Υποτιμήθηκε και στοχοποιήθηκε και αυτή η οικογένεια, σε τέτοιο μάλιστα σημείο που γίνεται από πολλούς προσπάθεια να αλλάξει και αυτό το περιεχόμενο της έννοιας οικογένεια!

Ένεκα του εγωιστικού δικαιωτισμού μας, επιλέγουμε και σχήματα συμβιώσεων, τα οποία είναι αντίθετα στο θέλημα του Θεού και προς αυτήν την κατεύθυνση επιχειρούμε να αλλάξουμε και τα ονόματα ακόμη καταξιωμένων στους αιώνες ρόλων, του πατέρα και της μητέρας, και να εισάγουμε άλλα, που μπορεί να καλύπτουν τις άνομες, κατά τον νόμο του Θεού, σχέσεις μας, αλλά αποκαλύπτουν το πόσο αδίστακτος και επικίνδυνος γίνεται κάποιος, όταν αδιάκριτα και ηδονοθηρικά τρέχει πίσω από τις εγωιστικές σαρκικές επιθυμίες του.

Οι εορτές της Εκκλησίας, όμως, προσφέρονται από την αγάπη του Θεού, για την μετάνοιά μας, την επάνοδό μας στο δρόμο του Θεού και την ανακαίνισή μας! Και αυτή η πορεία είναι βέβαιον ότι θα φέρει στην καρδιά μας γαλήνη και χαρά! Θα είναι κρίμα, να συνεχίσουμε να παροργίζουμε τον Θεό μας, τον φιλόανθρωπο και αγαθό Θεό, και στην πραγματικότητα να αδικούμε και τον εαυτό μας, ετοιμάζοντάς του αιώνια τιμωρία!

Ας μη επιτρέψει ο Θεός για μας τέτοια απανθρωπία!

Με τις πρεσβείες της λεχώνας Παναγίας μας, που έτεκε Υιόν, τον Εμμανουήλ, όνομα που σημαίνει ο Θεός θέλει να είναι και είναι μαζί μας, ας λάβουμε σήμερα όλοι μας την γενναία απόφαση και μείς να είμαστε μαζί με τον γεννηθέντα Κύριο πάσας τας ημέρας της ζωής μας! Με λόγια και έργα φωτεινά!

Και πάλι εγκαρδίως σας εύχομαι χρόνια πολλά, γεμάτα από την χαρά του Σωτήρος μας και την χάρη της Παναγίας μας!

Με πατρική αγάπη και στοργή

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† ο Χαλκίδος Χρυσόστομος»